

Regelrådet är ett särskilt beslutsorgan inom Tillväxtverket vars ledamöter utses av regeringen. Regelrådet ansvarar för sina egna beslut. Regelrådets uppgifter är att granska och yttra sig över kvaliteten på konsekvensutredningar till författningsförslag som kan få effekter av betydelse för företag.

Post- och telestyrelsen

Yttrande över Post- och telestyrelsens förslag till nya föreskrifter om nummerportabilitet

Regelrådets ställningstagande

Regelrådet finner att konsekvensutredningen uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Remissen innehåller även förslag till allmänna råd, vilka inte omfattas av Regelrådets granskning.

Innehållet i förslaget

Remissen innehåller förslag till Post- och telestyrelsens föreskrifter om nummerportabilitet.

Det anges att föreskriftsförslaget överensstämmer i stort med innehållet i nu gällande föreskrifter, men har omarbetats med hänsyn till den föreslagna nya lagen om elektronisk kommunikation (nya LEK) och innehåller viss kompletterande detaljreglering. Det som skiljer nu föreslagna föreskrifter från tidigare föreskrifter anges vara följande. Terminologin är något förändrad till följd av nya LEK. Exempelvis ändras tjänsteleverantör till tillhandahållare och abonnent ändras till slutanvändare. I de nu gällande föreskrifterna om nummerportabilitet finns bland annat bestämmelser om vilka tidsgränser som gäller för portering, skyldigheter vid dirigering av kommunikation mot överlämnade nummer, samt informationsskyldigheter till PTS och/eller den som av PTS utsetts att tillhandahålla en central referensdatabas. Bestämmelserna förändras avseende när ett överlämnande ska ske. Till följd av detta behöver även ändringar göras i föreskrifterna. Reglerna i nya LEK innebär att ett nummer ska överlämnas så snart som möjligt den dag som har avtalats mellan slutanvändaren och den mottagande tillhandahållaren. Den mottagande tillhandahållaren ska i sin tur tillhandahålla tjänsten så snart som möjligt och senast inom en arbetsdag från den dag som har avtalats med slutanvändaren. Detta innebär att de porteringstider som framgår av nu gällande föreskrifter på tio dagar för slutanvändare som är näringsidkare ansluten mot fast nätanslutningspunkt respektive tre dagar för övriga stryks. I föreskrifterna införs ett förtydligande om att den mottagande tillhandahållaren ska avtala en tid som ger den överlämnande tillhandahållaren möjlighet att vid behov informera slutanvändaren om eventuell kvarvarande fakturering och bindningstid. Vidare föreslås ändringar av reglerna kring slutanvändarens rätt till sitt nummer. Slut användaren får nu rätt att behålla numret under minst en månad efter det att avtalet med tillhandahållaren har upphört. Detta innebär att slutanvändaren har möjlighet att få sitt nummer överlämnat, genom nummerportabilitet till en ny tillhandahållare under minst en månad efter det att avtalet upphört, om inte annat avtalats. De nya bestämmelserna kräver enligt PTS bedömning ett visst förtydligande avseende när en begäran senast ska ske, för att lagens minimikrav ska vara uppfyllt.

En nyhet som följer med den nya regleringen anges vara att det införs ett krav på återaktivering vid misslyckad överlämning. Detta innebär att vid en misslyckad överlämning ska den överlämnande tillhandahållaren återaktivera slutanvändarens nummer och tillhörande tjänster till dess att överlämningen lyckas. Därutöver ska överlämnandet, om det är tekniskt möjligt, ske genom fjärruppdatering av användarprofilen i slutanvändarens terminalutrustning. En ytterligare nyhet avser rätten för konsumenter att vid byte av tillhandahållare genom nummerportabilitet, vid begäran hos den överlämnande tillhandahållaren, få tillbaka eventuella kvarstående tillgodohavanden avseende förhandsbetalda tjänster. De nya föreskrifterna föreslås träda i kraft samma dag som nya LEK träder i kraft, det vill säga den 1 augusti 2022.

Skälen för Regelrådets ställningstagande

Bakgrund och syfte med förslaget

I promemorian anges att möjligheten för slutanvändare att genom nummerportabilitet behålla sitt nummer vid byte av tillhandahållare av elektroniska kommunikationstjänster ökar rörligheten på marknaden och främjar konkurrensen mellan tillhandahållare. Under år 2021 porterades drygt 3,1 miljoner nummer. I Sverige infördes nummerportabilitet för fasta telefonitjänster i juli 1999 i enlighet med PTSFS 1999:3. För mobiltelefonitjänster infördes nummerportabilitet i september 2000 i enlighet med PTSFS 2000:6.

Den nya lagen om elektronisk kommunikation (nya LEK) kommer att införas i Sverige. Den nya lagen, som i sin tur som i sin tur utgör ett införlivande av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1972 av den 11 december 2018 om inrättande av en europeisk kodex för elektronisk kommunikation (kodexen), anges innebära en rad förändringar av de regler som gäller för nummerportabilitet, bland annat införs nya regler kring porteringstider och stärkt slutanvändarskydd.

PTS föreskrifter och allmänna råd om nummerportering (PTSFS 2007:7), ändrad genom PTSFS 2010:4 och 2011:5 är beslutade mot bakgrund av äldre direktivsbestämmelser och bestämmelser i den nuvarande lagen om elektronisk kommunikation (nuvarande LEK) som nu ska ersättas med nya lagbestämmelser. Syftet med aktuellt föreskriftsförslag anges därför främst vara att förtydliga de regler som enligt 7 kap. 19-20 §§ nya LEK ska tillämpas för nummerportabilitet vid byte av tillhandahållare. I kodexen finns dessutom mer detaljerad reglering om porteringsförfarandet som behöver genomföras på föreskriftsnivå. Detta medför att nya föreskrifter om nummerportabilitet behöver tas fram för att dessa ska vara anpassade till den nya lagstiftningen. Nu gällande föreskrifter och allmänna råd om nummerportabilitet ska därför upphävas och ersättas med det aktuella föreskriftsförslaget.

Regelrådet finner redovisningen av bakgrund och syfte med förslaget godtagbar.

Alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd

Det anges i promemorian att ett alternativ till att införa de föreslagna föreskrifterna är att lämna de nuvarande föreskrifterna oförändrade. Det skulle enligt PTS bedömning medföra att föreskrifterna delvis kommer att stå i strid med bestämmelser i nya LEK och kodexen, vilket bland annat skulle skapa rättslig osäkerhet för berörda aktörer. Det finns också delar i genomförandet av EU-kodexen, vad avser nummerportabilitet, som på grund av sin detaljnivå inte införs i nya LEK och där lagstiftaren anger att detta bör införas genom föreskrifter i enlighet med det bemyndigande som finns i nya LEK. Det anges därför inte finnas något

alternativ till att meddela föreskrifter i dessa delar. Om föreskrifter inte skulle meddelas finns i förlängningen en risk att EU-kommissionen inleder en så kallad överträdelsetalan mot Sverige, vilken kan leda till att Sverige av EU-domstolen fälls för fördragsbrott, med påföljande kostnader i form av vite.

Med anledning av de förändringar som sker genom den nya lagstiftningen anser PTS därför att det lämpligaste är att tidigare föreskrifter upphävs och ersätts med föreskriftsförslaget.

Regelrådet gör följande bedömning. Det finns en beskrivning av vad effekterna skulle bli om ingen reglering kom till stånd. Det framstår som tydligt för Regelrådet att det behöver tas fram nya föreskrifter. Det kan i en del fall vara möjligt att genomföra ett nytt författningsförslag på flera olika sätt och om det är så bör en konsekvensutredning med fördel beskriva några sådana alternativ. I detta fall framstår det som tydligt att det finns överordnad rätt som ska förtydligas på föreskriftsnivå. Det går att sluta sig till att detta förmodligen inte kan göras på ett stort antal olika sätt. Beskrivningen är därför tillräcklig.

Regelrådet finner redovisningen av alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd godtagbar.

Förslagets överensstämmelse med EU-rätten

I konsekvensutredningen anges att föreskrifterna förtydligar hur tillhandahållare ska uppfylla 7 kap. 19 – 20 §§ nya LEK. Dessa bestämmelser genomförs i sin tur kodexen. Genom föreskrifterna genomförs även vissa detaljer av kodexen (Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1972 av den 11 december 2018 om inrättande av en europeisk kodex för elektronisk kommunikation) i svensk rätt. Mot denna bakgrund gör PTS bedömningen att förslaget till nya föreskrifter överensstämmer med de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till EU.

Regelrådet gör följande bedömning. Det framgår vilken bedömning som görs av överensstämmelse med EU-rätten och vilka skäl som finns för bedömningen. Beskrivningen är tillräcklig.

Regelrådet finner redovisningen av förslagets överensstämmelse med EU-rätten godtagbar.

Särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser

Det anges i konsekvensutredningen att för att kodexen ska genomföras fullt ut i svensk rätt behöver även föreskrifterna träda i kraft och PTS anser att det är lämpligt om detta kan ske samtidigt som nya LEK träder i kraft. Nya LEK föreslås träda i kraft den 1 augusti 2022. PTS kommer att, inom ramen för myndighetens tillsynsverksamhet, kontrollera efterlevnaden av föreskrifterna. I det tillsynsarbetet kan viss hänsyn tas till tillhandahållarnas behov av tid för att genomföra de anpassningar som krävs till följd av de föreslagna ändringarna.

Vidare anges att PTS gör vidare bedömningen att det inte finns något behov av att ta fram information om den förändrade regleringen i direkt samband med reglernas ikraftträdande. Utgångspunkten för denna bedömning är bland annat att samtliga berörda företag kommer att erhålla information om förändringen i samband med att föreskriftsförslaget remitteras.

Utöver detta ser PTS behov av att uppdatera eller komplettera den information om

reglerna som finns på PTS webbplats, liksom sådan information som lämnas till nyanmälda aktörer på marknaden.

Regelrådet gör följande bedömning. Det finns en tillräcklig beskrivning av de överväganden som har gjorts vid valet av tidpunkt för ikraftträdande. När det gäller beskrivningen av behovet av informationsinsatser gör Regelrådet följande iakttagelse. Förslagsställaren nämner som ett skäl till att behov av speciella informationsinsatser saknas att den nu aktuella remitteringen genomförs. Det är i och för sig riktigt att remitteringen kommer att ge information om förslaget, som det ser ut när det skickas ut från myndigheten. Det skulle likväl kunna bli fallet att det inkommer synpunkter från någon remissinstans som innebär att förslaget bedöms behöva förändras. Sådana justeringar täcks inte automatiskt av remitteringen. Det är inte självklart att denna aspekt är av någon betydelse i det här fallet, men det är ändå en aspekt som enligt Regelrådets uppfattning i princip behöver beaktas. Alldeles oavsett detta finns det en beskrivning av den bedömning som förslagsställaren gör när det gäller informationsinsatserna och de skäl som bedöms finnas för denna uppfattning. Det framgår också att det finns planer att uppdatera information på myndighetens webbplats med mera. Beskrivningen är tillräcklig.

Regelrådet finner redovisningen av särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser godtagbar.

Berörda företag utifrån antal, storlek och bransch

I remissen anges att de aktörer som berörs av förslaget är desamma som redan nu berörs av gällande föreskrifter om nummerportabilitet. Av 7 kap. 19 § nya LEK framgår att den som tillhandahåller elektroniska kommunikationstjänster ska se till att en slutanvändare med nummer ur en nationell nummerplan kan behålla sitt nummer vid byte av tillhandahållare. De aktörer som främst berörs av regleringen är således tillhandahållare av elektroniska kommunikationstjänster som tilldelats nummer ur den svenska telefonnummerplanen och använder dessa nummer för att tillhandahålla tjänster till slutanvändare. Det framgår vidare av den svenska telefonnummerplanen vilka typer av nummer som omfattas av kravet på nummerportabilitet. Indirekt berörs även slutanvändare, men för slutanvändarnas del så rör det sig om förbättringar bland annat i form av ett stärkt slutanvändarskydd. Genom att det blir enklare för slutanvändarna att byta tillhandahållare så ökar konkurrensen, vilket bör gynna slutanvändarna.

Telelagens ikraftträdande 1993 anges ha skapat en mångfacetterad marknad som karaktäriseras av en ökad konkurrens och snabb teknikutveckling, vilket i sin tur inneburit att Sverige idag har ett brett och diversifierat utbud av nät och tjänster. Det finns i dagsläget drygt 600 anmälda tillhandahållare av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster och allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationsnät hos PTS. De totala intäkterna från dessa tillhandahållare uppgick år 2020 till cirka 76,3 miljarder kr. Av dessa anges det endast vara en andel aktörer som tillhandahåller tjänster till slutanvändare som därmed kan beröras av de aktuella föreskriftskraven. Dessa omfattar alltifrån stora multinationella tillhandahållare med stort tjänsteutbud till mindre aktörer som erbjuder en begränsad mängd tjänster inom ett begränsat geografiskt område.

Tillhandahållare anges erbjuda sina nät och tjänster på en rad olika nivåer. Det finns tillhandahållare som endast erbjuder nät och tjänster till andra tillhandahållare och det finns tillhandahållare som erbjuder nät och tjänster till slutanvändare. Det finns också

tillhandahållare som erbjuder nät och tjänster till såväl slutanvändare som andra tillhandahållare. På grund av de höga investeringskostnader som kopplas till ny kommunikationsinfrastruktur anges det idag också vara vanligt med samäganden där flera tillhandahållare erbjuder nät och tjänster till slutanvändare via samma infrastruktur.

Marknaden för elektronisk kommunikation tillgodoser i stort sett samtliga företag, hushåll och enskilda individer i Sverige med olika typer av kommunikationstjänster. För de nummerbaserade interpersonella kommunikationstjänsterna delas marknaden in i mobiltelefoni och fast telefoni. Här estimeras intäkterna för mobiltelefoni till cirka 27 miljarder kr och intäkterna från fast telefoni till cirka 3 miljarder kr. Exkluderas de abonnemang som enbart inkluderar mobilt bredband (knappt 2,5 miljarder kr), är intäkterna från mobiltelefoni något lägre (knappt 25 miljarder kr). Inom gruppen nummerbaserade interpersonella kommunikationstjänster anges det finnas 133 företag (inom mobiltelefoni finns 64 företag och inom fast telefoni finns 105 företag, samt 36 företag som är verksamma inom både mobiltelefoni och fast telefoni). Av dessa 133 är 8 stora, 11 medelstora, 38 små och 76 mikroföretag. För mobiltelefoni anges det finnas 64 företag. Av dessa definieras 6 som stora företag, 5 definieras som medelstora företag, 20 definieras som små företag och 33 som mikroföretag. Gällande marknadsandelar baserat på totala intäkter har de 6 stora företagen cirka 98 procent av intäkterna. De 5 medelstora företagen har drygt en halv procent av intäkterna och de 20 små företagen har cirka 1 procent av intäkterna. De 33 stycken mikroföretagen har tillsammans knappt en halv procent av de totala intäkterna från delmarknaden mobiltelefoni. Gällande fast telefoni anges det finnas 105 företag. Av dessa definieras 7 som stora, 10 definieras som medelstora, 32 definieras som små företag och 56 som mikroföretag. Med avseende på marknadsandelar (baserat på andel av intäkter från delmarknaden fast telefoni) har de 7 stora företagen knappt 90 procent av intäkterna. De 10 medelstora företagen har drygt 4 procent av intäkterna och de 32 små företagen har cirka 4,5 procent av intäkterna. De 56 mikroföretagen har tillsammans knappt 2 procent av de totala intäkterna från delmarknaden fast telefoni.

Den nyss nämnda informationen om företag sammanfattas i en tabell (tabell 1, sida 9) som också visar kriterierna för indelningen i storlekskategorier. Således framgår att de företag som bedöms vara stora är sådana med minst 250 anställda och över 500 miljoner kr i årliga intäkter eller mer medan medelstora företag har mellan 50 och 249 anställda och årliga intäkter mellan 100 och 500 miljoner. Företag som benämns små i konsekvensutredningen anges ha 10 – 49 anställda och en årlig intäkt mellan 20 och 100 miljoner kr. Mikroföretagen, slutligen anges ha mellan 0 och 9 anställda och en årlig intäkt från 0 till 20 miljoner kr.

Ovan beskrivna tillhandahållare av nummerbaserade interpersonella kommunikationstjänster har tilldelad nummerkapacitet som enligt den svenska telefoninummerplanen ska kunna överlämnas till en annan tillhandahållare genom nummerportabilitet. Det anges vara dessa som berörs av de förändrade reglerna om nummerportabilitet. Av dessa tillhandahållare hade 5 aktörer cirka 75% av den totalt tilldelade nummerkapaciteten i januari 2022.

Regelrådet gör följande bedömning. Det finns utförlig och tydlig information om de berörda företagen.

Regelrådet finner redovisningen av berörda företag utifrån antal, storlek och bransch godtagbar.

Påverkan på berörda företags kostnader, tidsåtgång och verksamhet

I konsekvensutredningen görs inledningsvis en sammanfattning av förslagets konsekvenser (se tabell på sidorna 10 och 11 i remiss). Det anges att PTS inför föreskriftsarbetet har skickat ut en enkät till ett antal tillhandahållare med frågor gällande de nya reglerna. Frågorna i enkäten har syftat till att få reda på vad tillhandahållarna ser för konsekvenser av de ändrade föreskrifterna som PTS behöver ta fram utifrån kodexen och nya LEK. Endast två tillhandahållare har besvarat frågorna. Det anges i den sammanfattande tabellen att bestämmelser som föreslås i föreskrifternas 5 § eventuellt kan innebära ökade kostnader initialt men på sikt eventuellt minskade kostnader. Föreslagna bestämmelser i 7 § anges ge en ringa kostnadsökning i likhet med de som föreslås i 10 § i de föreslagna föreskrifterna. När det gäller bestämmelser i 4 § och 8 § i de föreslagna föreskrifterna anges att de förtydliganden som görs där inte medför några kostnader i sig men att de förändringar på överordnad nivå, i nya LEK, som bestämmelserna förtydligar kan innebära ökade kostnader för några tillhandahållare. I övrigt anges de föreslagna föreskrifterna inte medföra några konsekvenser.

Efter denna inledande sammanfattning görs en genomgång paragraf för paragraf i förslaget. Där anges att bestämmelserna i 5 § innebär att överlämnande av nummer ska i den mån det är tekniskt möjligt ske genom fjärruppdatering av användarprofilen i slutanvändarens terminalutrustning (så kallad over-the-air), om slutanvändaren inte begärt något annat. Det anges vidare att överlämnande genom over-the-air initialt kan innebära ökade kostnader för tillhandahållarna. Av de svar PTS har fått in på frågor som ställts till marknaden gällande detta anges en tillhandahållare ha uppgett att det i dagsläget inte kan göra någon bedömning av kostnaderna för sådana lösningar. PTS bedömning anges vara att förfarandet over-the-air på sikt kan innebära minskade kostnader eftersom tillhandahållaren slipper både kostnader för de fysiska SIM-korten i sig, och kostnader som uppstår vid byte av fysiska SIM-kort som till exempel posthantering vid utskick till slutanvändaren. Avseende föreslagna bestämmelser i 7 § anges att dessa innebär att om överlämningen misslyckas ska den överlämnande tillhandahållaren återaktivera slutanvändarens nummer och tillhörande tjänster till dess att överlämningen lyckas. Problem med misslyckade porteringar anges emellertid inte förefalla vara något större problem i Sverige och det anges redan idag finnas så kallade nödrutiner etablerade som tillhandahållarna använder vid överlämningstillfället då en portering av någon anledning inte kan genomföras. Av de svar PTS har fått in på frågor som ställts till marknaden gällande detta har en tillhandahållare angett att denna nödrutin redan finns och att det därför inte kommer att innebära några ökade kostnader. En annan tillhandahållare svarar att de har svårt att se att detta skulle vara ett problem på den svenska marknaden. Eventuellt gäller detta inte alla aktörer varför PTS bedömer att bestämmelsen om skyldigheten att återaktivera tjänsterna eventuellt kan innebära en ringa kostnadsökning för några få tillhandahållare. Att den överlämnande tillhandahållaren (enligt förslag till 10 § i föreskrifterna) ska tillämpa villkor som innebär att denne på begäran ska återbetala eventuella kvarstående tillgodohavanden till konsumenter som använder förhandsbetalda tjänster (kontantkort) anges medföra vissa konsekvenser. För några tillhandahållare skulle det kunna uppstå vissa initiala kostnader för att systemen ska klara av att aktivera utbetalningar. Av de svar PTS har fått in på frågor som ställts till marknaden gällande detta har en tillhandahållare framfört att det kommer att innebära vissa hanteringskostnader för att administrera utbetalningar medan en annan tillhandahållare framför att det inte kommer att innebära några ökade kostnader då de redan idag hanterar detta. PTS bedömer att eftersom tillhandahållarna redan idag har system som stödjer utbetalning så kommer bestämmelsen om återbetalning av kvarstående tillgodohavanden endast innebära en ringa kostnadsökning för tillhandahållarna.

Utöver detta anges det mer specifik information om vilka bestämmelser i överordnad lagstiftning som PTS bedömer kan ge ökade kostnader när det gäller sådana aspekter som regleras enligt föreslagna bestämmelser i 4§ och 8§ i föreskriftsförslaget. Det anges när det gäller detta, precis som i den refererade sammanfattningen, att föreskrifterna i sig inte bedöms medföra några ytterligare kostnader utöver vad som följer av lagen.

Regelrådet gör följande bedömning. Det är oklart i hur hög grad som PTS bedömning av möjliga kostnadsförändringar vilar på enkätsvaren. Regelrådet finner likväl att utifrån det som anges i konsekvensutredningen förefaller det som att enkätsvaren utgjort en inte oväsentlig del av underlaget. Detta är potentiellt ett problem, om man också noterar att det är två tillhandahållare som har svarat, medan denna population som helhet omfattar drygt 130 aktörer. Bortfallet är alltså av tillgänglig information att döma inte obetydligt. Det kan fortfarande vara fallet att det som anges i konsekvensutredningen är riktigt. Regelrådet finner likväl att analysen inte är tillräckligt tydlig för att det med säkerhet ska vara möjligt att sluta sig till att den är underbyggd. Det är inte heller tydligt utifrån det som anges om de två respondenterna är stora eller små företag. Regelrådet konstaterar att det är möjligt att förändringar i kostnader och verksamhet inte blir stora, men redovisningen kunde och borde ha varit åtminstone något mer tydlig.

Regelrådet finner redovisningen av påverkan på företagens tidsåtgång, kostnader och verksamhet bristfällig.

Påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag

Det anges i konsekvensutredningen att de företag som berörs av regleringen verkar på en konkurrensutsatt marknad. Slutanvändarnas möjligheter att välja mellan olika tillhandahållare varierar, dels mellan olika typer av elektroniska kommunikationstjänster, dels mellan olika platser i landet. Nummerportabilitet infördes i Sverige för fasta telefonitjänster 1999 och för mobiltelefonitjänster 2000. Det anges att vid införandet påverkades konkurrensförhållandena positivt men de förändringar som nu införs bedömer PTS endast kommer att ha en ringa påverkan på konkurrensförhållandena. Därtill bör poängteras att den inverkan de här föreslagna föreskriftsändringarna har på konkurrensen är i riktning mot en på marginalen förbättrad konkurrenssituation. Kostnader för att byta tillhandahållare är en faktor som kan ha negativ inverkan på konkurrensen genom att slutanvändarna drar sig för att byta till en ny tillhandahållare trots ett mer konkurrenskraftigt erbjudande. De förändringar som föreslås i remissen anges innebära att en rad små implicita eller explicita kostnader för slutanvändarna att byta tillhandahållare minskas eller försvinner. Det leder till en något förbättrad konkurrens. PTS gör vidare bedömningen att den totala kostnaden som ett företag har för att kunna bedriva en verksamhet som berörs av regleringen endast i mindre utsträckning påverkas av de föreslagna ändringarna. Detta speciellt med tanke på de positiva konsekvenser för slutanvändare med avseende på konsumenttrygghet där slutanvändare har möjlighet att behålla sitt nummer vid byte av tillhandahållare och den bättre konkurrenssituation som tillkommer. En på marginalen förbättrad konkurrens anges vara positiv för slutanvändarna, men även för marknaden i stort då det gynnar de mest effektiva och mest innovativa tillhandahållarna. PTS gör således sammantaget bedömningen att nuvarande konkurrensförhållanden på marknaden förbättras något av de här föreslagna justeringarna av regleringen kring nummerportabilitet.

Regelrådet gör följande bedömning. Det finns information om vilken bedömning som PTS gör av påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag. Regelrådet finner att även om kostnadsredovisningen borde ha varit tydligare, finns det en del i de föreslagna

bestämmelsernas innehåll som talar för att det rör sig om åtminstone förhållandevis begränsade kostnadsförändringar. Det som anges om att minskade kostnader för konsumenter att byta tillhandahållare är enligt Regelrådets bedömning i alla händelser korrekt, oavsett hur stor kostnadsminskningen blir. Slutsatsen att konkurrensen på marknaden om något främjas framstår därför som rimlig. Beskrivningen kan anses tillräcklig utifrån förutsättningarna i ärendet.

Regelrådet finner redovisningen av påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag godtagbar.

Regleringens påverkan på företagen i andra avseenden

Inget anges om regleringens påverkan på företagen i andra avseenden.

Regelrådet gör följande bedömning. Det finns inget som uppenbart talar för att en påverkan på företagen i andra avseenden kommer att uppstå och bristen är därför inte väsentlig.

Regelrådet finner, utifrån förutsättningarna i ärendet, avsaknaden av information om regleringens påverkan på företagen i andra avseenden godtagbar.

Särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning

Det anges i konsekvensutredningen att PTS har beaktat frågan om särskilda hänsyn behöver tas till små företag vid reglernas utformning. I ljuset av att bestämmelserna om slutanvändarnas rättigheter i kodexen, däribland rätten att få behålla sitt nummer vid byte av tillhandahållare, är fullharmoniserade görs sammanfattningsvis den bedömningen att kostnaderna för att uppfylla bestämmelserna i föreskrifterna är rimliga i förhållande till slutanvändarnas behov och en fungerande konkurrens på marknaden för elektroniska kommunikationstjänster. Någon ytterligare hänsyn behöver inte tas till små företag vid reglernas utformning.

Regelrådet gör följande bedömning. Det framgår vilken bedömning som förslagsställaren gör och vilka motiv som finns för denna. Regelrådet finner emellertid att även om det visserligen kan vara fallet att kostnadsökningar till följd av förslaget inte är påtagligt stora så är det inte tydligt hur små de är. Därför är det också svårare att avgöra vilken proportionell betydelse de skulle kunna få för berörda mindre företag. Regelrådet finner att beskrivningen av särskild hänsyn till små företag hade behövt ta upp dessa aspekter på ett tydligare sätt, för att det ska vara möjligt att avgöra vad konsekvensen för de små företagen kan bli av att någon särskild hänsyn inte tas.

Regelrådet finner redovisningen av särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning bristfällig.

Sammantagen bedömning

Regelrådet finner att konsekvensutredningen i flera avseenden innehåller tillräcklig information. Detta gäller även beskrivningen av berörda företag och påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag. Beskrivningen av påverkan på kostnader och särskild hänsyn till små företag hade likväl behövt vara tydligare. Mot bakgrund av att mycket synes tala för att kostnadspåverkan inte är påtagligt stor kan likväl de sistnämnda aspekterna anses ha något mindre vikt för helhetsbedömningen i detta ärende än vad de kan anses ha i andra ärenden.

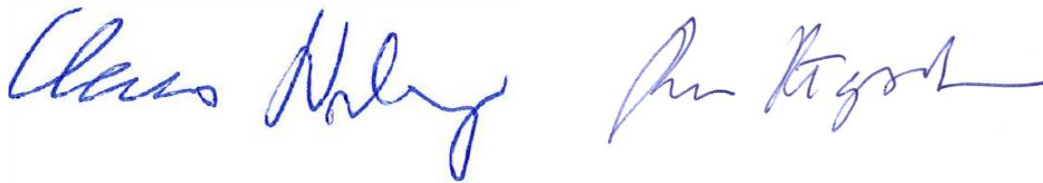
Regelrådet finner därför att konsekvensutredningen uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Stöd till regelgivare i konsekvensutredningsarbetet finns i [Tillväxtverkets handledning för konsekvensutredning](#).

Regelrådet behandlade ärendet vid sammanträde den 23 mars 2022.

I beslutet deltog: Claes Norberg, ordförande, Anna-Lena Bohm, Hans Peter Larsson och Lennart Renbjer.

Ärendet föredrogs av: Per Högström.

The image shows two handwritten signatures in blue ink. The signature on the left is 'Claes Norberg' and the signature on the right is 'Per Högström'.

Claes Norberg
Ordförande

Per Högström
Föredragande